

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Μάιος '88

«Ο εξεγερμένος που ξεσηκώνονταν ενάντια στον πρίγκιπά του προκαλούσε στους ανθρώπους της τάξης του ένα είδος μανιασμένης οργής. Το ΟΧΙ του κατάγγελλε τα ατελείωτα ΝΑΙ τους».

(απόσπασμα από λογοτεχνικό έργο)

Δε θα είναι η πρώτη φορά που διαβάζετε μια προκήρυξη του Α.Σ.Κ.Ε. Μέχρι τώρα αρκετοί δυσφορούσαν γι' αυτά που γράφαμε. Η αλήθεια σχεδόν πάντα δημιουργεί δυσκολίες... Όποιος την παραδέχεται πρέπει και να ενεργεί ανάλογα. Δεν αρκεί να διαμαρτύρεται κανείς ιδιωτικά. Πρέπει και να δρα δημόσια, αν και όσο μπορεί.

Πολλοί, ακόμη, δυσφορούσαν για όσα λέγαμε, επειδή δεν τα είχαν «δει» οι ίδιοι ή δεν τα είχαν κατανοήσει. Τώρα όμως:

- Υπάρχει κανένας καλοπροαίρετος οπαδός του ΠΑΣΟΚ που να μη βλέπει την άθλια οικονομική κατάσταση, την τρομακτική διαφθορά, την αδιαφορία και τη διάλυση των πάντων να μην υποπτεύεται πως **μετά την κοινωνική διαπράττεται και εθνική προδοσία**;

- Υπάρχει κανένας οπαδός της Παλαιάς Δεξιάς που, πέρα από τα παραπάνω, δεν υποψιάζεται πως οι διάφορες ηγεσίες του στηρίζουν άμεσα ή έμμεσα, για την ώρα τουλάχιστο, την πολιτική του κ. Παπανδρέου, όσο είναι πολύ πιο αποτελεσματικός στην εξουδετέρωση των λαϊκών αντιδράσεων; (αναφερόμαστε, βέβαια, σε οπαδούς και των 2 που δε μετέχουν ή δε θα μετέχουν στη νομή της εξουσίας....)

- Υπάρχει κανένας (μη συναισθηματικά τυφλωμένος) οπαδός της Παραδοσιακής Αριστεράς που να μη διαβλέπει (άσχετα αν το ομολογεί) πως αλλά λένε οι ηγεσίες τους σ' αυτούς και άλλα στους κυβερνώντες; πως όπου χρειάζεται πραγματικά βοήθεια το ΠΑΣΟΚ του την παρέχουν, πως τους κοροϊδεύουν σε σοβαρά θέματα, π.χ. Ε.Ο.Κ., όπως και την εποχή του ΕΑΜ;

Μπορούμε, λοιπόν, πιο εύκολα τώρα να επικοινωνήσουμε με την προκήρυξη αυτή. Είναι ο μόνος, σχεδόν τρόπος. Είναι κλειστά για μας (και για σας...) η τηλεόραση, τα ραδιόφωνα (εκτός από ένα), οι εφημερίδες και τα περιοδικά, ενώ σε άλλους, μικρότερους ή και ανύπαρκτους, προσφέρεται κάθε είδους ευκολία... Το Α.Σ.Κ.Ε. ήδη από το '85 είναι το 6ο κόμμα, κάτι που ενοχλεί και ανησυχεί πολλούς. Άλλωστε τώρα πια το Α.Σ.Κ.Ε. αποτελείται από μέλη και φίλους από όλο το χώρο της αριστεράς.

Τίποτα δεν πάει καλά στον τόπο μας

Ακόμη και η εφημερίδα που αντικατοπτρίζει το ύφος και το ήθος της κυβέρνησης γράφει (για δικούς της, βέβαια, λόγους) στις 18/4/88: «Ντροπή και αίσχος! Δεν υπάρχει τίποτα σ' αυτό το κράτος. Και προπαντός δε μπορεί κανείς πλέον να μιλάει για δικαιοσύνη»!!

Πολλοί, πια, άρχισαν να κατανοούν τους λόγους της κατάστασης αυτής, που τελευταία παρουσιάζει καλπάζουσα επιδείνωση:

- **Η οικονομία** μας, πάντα μεταπρατική, σήμερα δίνει την εικόνα της διάλυσης. «Στηρίζεται» ουσιαστικά μόνο στον ξένο δανεισμό. Καμιά παραγωγική επένδυση σε όλους τους τομείς έχουμε μείωση της παραγωγής, ελάττωση των εξαγωγών, γιγάντωση των εισαγωγών. Το εξωτερικό χρέος ξεπέρασε τα 20 δισ. δολλ. χωρίς ούτε εκατοστό να έχει χρησιμοποιηθεί παραγωγικά.

- **Η παραμονή (ακόμη...) στην ΕΟΚ** δείχνει, ήδη, τα πρώτα διαλυτικά αποτελέσματά της. Στην ΕΟΚ **οι ισχυροί γίνονται ισχυρότεροι και οι ασθενείς ασθενέστεροι**. Ο αιώνιος νόμος του καπιταλισμού. Εδώ τα εργοστάσια κλείνουν, η αγροτική παραγωγή μειώνεται. Μας επιβάλλουν αλλαγή καλλιεργειών και με την πρόσκαιρη (για 3-4 χρόνια) συνταξιοδότηση των αγροτών θα επιχειρηθεί μείωση της αγροτικής παραγωγής και παράλληλα η δημιουργία «εφεδρικού στρατού ανέργων» για φτηνή εργασία στα ξενοδοχεία και στην... ανεργία. Και, σύντομα, αναμένεται στη χώρα μας πλήθος ειδικών, υπαλλήλων,

επιστημόνων κ.λ.π. από τη Δυτική Ευρώπη, αφού πρώτα πλημμυρίσαμε από τα προϊόντα και υποπροϊόντα της.

Γιατί, λοιπόν οι ηγεσίες δεν παίρνουν μέτρα προστασίας του Ελληνικού λαού;

- **Η Παιδεία, σκόπιμα, διαλύεται**. Κανείς από τις διάφορες ηγεσίες μας δεν ενδιαφέρεται να λυθεί κανένα πρόβλημά της. Είναι, άραγε, τυχαία αυτή η αδιαφορία;

Οι μόνοι που αγωνιούν είναι οι εκπαιδευτικοί. Ο αγώνας τους, παρά το ότι φαίνεται κύρια οικονομικός και δεν προβάλλει και τα άλλα πιο σοβαρά προβλήματα και παρά την προσπάθεια των κομμάτων να τον αποδυναμώσουν, είναι η μόνη ελπίδα.

- **Η διάλυση και η σήψη έχουν διαχυθεί σ' όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής** (Δικαιοσύνη, Σώματα Ασφαλείας, Ενοπλες Δυνάμεις, Υγεία, Τέχνη, Πολιτισμός κ.λ.π.) και μόνο στις κατώτερες βαθμίδες πολλοί αγωνιούν και απορούν.

Αυτά οφείλονται τάχα σε ανικανότητα και στη «φύση» των Ελλήνων;

Τώρα όμως έχουμε ένα χαρακτηριστικότερο παράδειγμα, που αντικατοπτρίζει όλο το δράμα της ελληνικής δημόσιας ζωής: τη συμφωνία του **Νταβός**. Η σημασία της είναι τόσο μεγάλη, ώστε ανοίγει μια καινούργια φάση στην ιστορία της χώρας μας, που, όμως, μπορεί και πρέπει να ανακοπεί, το γρηγορότερο, γιατί αλλιώς οι συνέπειες θα είναι μακροπρόθεσμα τραγικές και για τη χώρα και για κάθε πολίτη χωριστά.

Η Ειρήνη, ο πόλεμος και ο «μη πόλεμος»

Με το σημείο 4 της συμφωνίας δημιουργούνται μεικτές ελληνοτουρκικές (δηλ. αμερικανικές) επιχειρήσεις για οικονομική εκμετάλλευση του Αιγαίου (πετρέλαιο, τουρισμός), τη στιγμή που η Τουρκία αρνείται ότι το Αιγαίο είναι ελληνικό, δεν αναγνωρίζει τις σχετικές διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις και ευθέως θέτει ζήτημα για τα νησιά και τη Δυτική Θράκη.

Όλοι κατανοούν πως η ανοχή στις τουρκικές προκλήσεις και η αποχή μας από ενέργειες που κατοχυρώνουν τα δικαιώματά μας στην Ελληνική υφαλοκρηπίδα οδηγούν σε μελλοντικές διαιτησίες και διχοτόμηση του Αιγαίου. Τότε και τα νησιά μας, με προαιώνιους ελληνικούς πληθυσμούς, θα πέσουν σαν ώριμοι καρποί.

Και όλα αυτά για να μη γίνει πόλεμος, λένε. Οι συνθήκες

της Ζυρίχης και του Λονδίνου όχι μόνο δεν έφεραν την ειρήνη, αλλά είχαν σαν λογική συνέπεια τον Αττίλα και τη διχοτόμηση της Κύπρου.

Κάτι ανάλογο θα συμβεί και εδώ, για να «δικαιολογηθεί» το μοίρασμα του Αιγαίου, αν δεν αντιδράσουμε έγκαιρα.

Δηλώσεις για τη συμφωνία του Νταβός

«Ο κ. Παπανδρέου προσχωρεί στην πολιτική της Ν.Δ. του 1981. Η Ν.Δ. θα στηρίξει αυτή την πολιτική».
(Μητσοτάκης)

Ο ρόλος της «αντιπολίτευσης»

Η συμφωνία του Νταβός ήταν άλλη μία ευκαιρία για ν' αποκαλυφθεί ο ρόλος των παραδοσιακών κομμάτων, που υποτίθεται ότι κάνουν αντιπολίτευση. Μόλις έγινε η προδοτική αυτή συμφωνία ΚΑΝΕΙΣ δε βγήκε να την καταγγείλει. Στη συνέχεια, αφού είδαν ότι ο λαός δεν τους πίστεψε, φρόντισαν να κρατήσουν κάποια απόσταση, αποφεύγοντας όμως ΟΛΟΙ να καταγγείλουν την ουσία της συμφωνίας, δηλ. την παραχώρηση του Αιγαίου. Μερικοί, μάλιστα, ενοχλήθηκαν που οι κ.κ. Παπανδρέου και Μητσοτάκης αλληλοϋβρίστηκαν ως εθνικοί μειοδότες.

Λες κι είναι κακό να λέγονται τα πράγματα με το όνομά τους.

Η στάση των κομμάτων αυτών στο ζήτημα του Νταβός δεν είναι τυχαία. Πάντα στηρίζουν τις επιλογές των προστατών. Η Ν.Δ. έχει αρχηγό τον κ. Μητσοτάκη ακριβώς για να μη χάνει τις εκλογές ο κ. Παπανδρέου. Το ΚΚΕ, όποτε χρειάστηκε, βοήθησε το ΠΑΣΟΚ (εκλογή Σαρτζετάκη, αναθεώρηση Συντάγματος, εκτόνωση συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων, αλλαγή θέσης για ΕΟΚ κτλ.). Και η Ε.ΑΡ. κάθε τόσο συζητά κάτω από ποιους όρους θα δεχόταν να μπει σε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Γιατί όλα αυτά;

Η Χώρα μας ποτέ δεν απόκτησε εθνική ανεξαρτησία, ποτέ δεν αφέρθηκε (εκτός από την περίοδο Καποδιστρια) να αναπτύξει δική της οικονομία, σύμφωνη με τις ιδιαιτερότητές της· ποτέ δεν ολοκληρώθηκε κανένα κοινωνικό της φαινόμενο, ποτέ δε στέρωσε μια αυτόνομη ανάπτυξη σε κανένα τομέα. Φρόντιζαν οι ξένοι προστάτες (παλιότερα Αγγλία - Γαλλία - Ρωσία, τώρα ΗΠΑ - Δυτ. Ευρώπη - Σοβ. Ένωση) **όλα τα ζητήματα να λύνονται στο πολιτικό επίπεδο.**

Εκεί οι «λύσεις» πάντα εξασφαλίζουν το δικό τους συμφέρον, μια που εκείνοι κατασκευάζουν τις ντόπιες ηγεσίες, για να τους υπηρετούν πιστά, με αντάλλαγμα τη δόξα της εξουσίας και το χρήμα της διαφθοράς. Στους άλλους τομείς οι τεχνητές και εκεί ηγεσίες με τη βοήθεια και του τύπου (που, φυσικά, ελέγχεται από τους ίδιους, άμεσα ή έμμεσα) ακολουθούν το πρότυπο και το στηρίζουν και ιδεολογικά, με τα ίδια ανταλλάγματα.

Είναι «λογικό» λοιπόν να μην επιτρέπεται οικονομική ανάπτυξη, γιατί θα δημιουργούσε λαό με αξιοπρέπεια και ανεξάρτητη

σκέψη και δράση: να μην υπάρχει παιδεία, γιατί θα δημιουργούσε προϋποθέσεις ανάπτυξης και ανεξαρτησίας· να μη λειτουργεί τίποτα σωστά, γιατί θα υπήρχε «κίνδυνος» μη διαφθοράς και δύσκολα θα εξασφάλιζαν όργανα για την πολιτική τους· να παραμένουμε στην ΕΟΚ, για να έχει εξασφαλίσει η δική μας ηγετική μεταπρατική τάξη τη διαιώνισή της και η πολιτική ηγεσία μας την προστασία της.

Είναι, επίσης, «λογικό» το παιχνίδι που παίζουν τα γνωστά κόμματα να είναι «στημένο». Στην κυβέρνηση θα είναι όποιος εκφράζει καλύτερα την ισορροπία των ξένων συμφερόντων στην Ελλάδα τη δεδομένη στιγμή. Το παιχνίδι δεν κρίνεται από τις αντιπαραθέσεις των πολιτικών ηγετών και πολύ περισσότερο από τον «αγώνα» των μελών και οπαδών των κομμάτων.

Όποιος πολίτης, λοιπόν, αγωνίζεται για την επικράτηση ενός από τα παραδοσιακά κόμματα **δεν είναι ρεαλιστής. Ότι και να κάνει αυτός, το αποτέλεσμα το έχουν άλλοι καθορίσει από πριν.**

Τα σενάρια

Όταν ο κ. Παπανδρέου θα έχει γίνει τόσο αναξιόπιστος που δε θα μπορεί να τους εξυπηρετεί, οι ξένοι θα έχουν έτοιμα διάδοχα σχήματα «δεξιά» και «αριστερά». Όπως π.χ. ο κ. **Έμπερτ**, που, παρά το αμαρτωλό του παρελθόν, εμφανίζεται ως δημοκράτης (!)· ή ο κ. **Αρσένης**, που τον προωθεί το ΚΚΕ με τη συμπαράταξή του και θα τον βγάλουν βουλευτή οι αριστεροί ψηφοφόροι, παρότι είναι γνωστό ότι είναι άνθρωπος των Αμερικανών, που τον είχαν διορίσει επικεφαλής του σχεδίου Μάρσαλ (ΟΟΣΑ) για την Ελλάδα από το 1978 μέχρι το 1985.· ή ο κ. **Γεννηματάς**, που τον διαφημίζουν οι **εφημερίδες**, που ΟΛΕΣ ελέγχονται από μεγάλα συμφέροντα. Και τελευταία ο κ. **Θεοδωράκης**, που, όταν αποφυλακίστηκε το

1968 από τη χούντα (μόνος μαζί με τον κ. Παπανδρέου) «κατόπιν διεθνών πιέσεων», δήλωσε ότι ο ιδανικός σοσιαλισμός είναι στα κιμπούτς (συνεταιρισμούς) του Ισραήλ. Να και σε κάτι που έμεινε συνεπής μέχρι σήμερα!

Η «συνταγή» εφαρμόστηκε στην Κύπρο, όπου με αριστερές ψήφους βγήκε Πρόεδρος ο κ. Βασιλείου, όργανο των Αμερικανών, για να νομιμοποιήσει τη διχοτόμηση, συνεργαζόμενος με τους κ.κ. Οζάλ και Παπανδρέου, που συμπληρώνουν το τρίγωνο που προωθεί τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην Ανατ. Μεσόγειο.

Όλες, λοιπόν, αυτές οι «λύσεις» δεν είναι λύσεις, γιατί θα διαιωνίσουν τη σημερινή κατάσταση.

Μπορούμε ν' αλλάξουμε τη ζωή μας

Η κυριότερη φροντίδα όσων μας κυβερνούν είναι να μας πείσουν πως εργάζονται για το συμφέρον της χώρας μας. Επειδή όμως υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να αποκαλυφθούν, σαν δεύτερο στόχο έχουν να μας κάνουν να πιστέψουμε πως για όλα «φταίει ο Ελληνικός λαός», πως «πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού» (και το εφικτό εκείνοι, βέβαια, το γνωρίζουν), πως «πρέπει να κατανοούμε τη γλώσσα της πραγματικότητας». Επιχειρούν, δηλαδή, να περάσουν την ιδεολογία της αποδοχής και της παθητικότητας, της εξασφάλισης έπειτα όποιου κέρδους, «αφού τίποτα δε μπορεί να αλλάξει».

Πέτυχαν έτσι να διασύρουν τις έννοιες του σοσιαλισμού και της εθνικής ανεξαρτησίας και να θεωρείται ανοησία η όποια

εντιμότητα και επιτέλεση καθήκοντος.

Πέτυχαν (;) να θεωρείται, αν όχι λάθος, τουλάχιστο ουτοπία η έξοδος από το ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ, η κατάργηση των βάσεων, η δίκαιη λύση του Κυπριακού, η προστασία του Αιγαίου και των νησιών μας.

Πέτυχαν (;) να θεωρείται λαθεμένο και ουτοπικό πως η μόνη λύση για τα προβλήματα της χώρας μας περνάει μέσα από την **εξασφάλιση της εθνικής μας υπόστασης** (που έχει, πια, ταξικό περιεχόμενο) και τον **αυτοδιαχειριστικό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό** (που δε δημιουργεί κάστα προνομιούχων και δε θέτει το λαό έξω από την εξουσία).

Το Α.Σ.Κ.Ε. πιστεύει:

Εμείς, αντίθετα, στο Α.Σ.Κ.Ε. θεωρούμε τους παραπάνω στόχους ρεαλιστικούς και απόλυτα αναγκαίους. Μόνο έτσι μπορούμε να υπάρχουμε και να συμβάλλουμε στη βαθμιαία δημιουργία ενός κόσμου χωρίς σύνορα, η ανώτερη ποιότητα του οποίου θα προκύψει μέσα από την κορυφαία αντίθεση ανάμεσα στους λαούς που θέλουν να αναπτυχθούν και τους μέχρι τώρα εκμεταλλευτές τους.

Η χώρα μας διαθέτει πλουτοπαραγωγικές πηγές και η κοινωνία μας εργατικό δυναμικό, δυνατότητες επιστημονικών γνώσεων και πολιτιστικό υπόβαθρο, για να υπάρξει ανάπτυξη. Απαραίτητη προϋπόθεση όμως είναι να απαλλαγούμε από την πολιτική - οικονομική - πολιτιστική εξάρτηση, κάτι που δε σημαίνει, φυσικά, απομόνωση. Πρέπει να τιμωρηθούν παραδειγματικά τα όργανα των ξένων. Πρέπει ο λαός να πάρει στην ιδιοκτησία του την παραγωγική διαδικασία και τότε δε θα είναι

δύσκολο να αποδεχτούμε όλοι ένα διάστημα κάποιων θυσιών, για να ακολουθήσει η ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας μας. **Τότε θα πιστέψουμε στη δύναμή μας.**

Αυτά, βέβαια, δεν είναι εύκολα και κανένας δε μπορεί να εγγυηθεί απόλυτα την πραγμάτωσή τους. **Είναι, όμως ο μόνος δρόμος, έστω και μακρόχρονος. Όποιος βιάζεται ή θέλει να έχει δυνατότητα «παρέμβασης» στο τωρινό πολιτικό παιχνίδι, όποιος «νομίζει» πως όλα θα αλλάξουν με τριπολισμούς και απλή αναλογική αντί του διπολισμού, παίζει το ίδιο παιχνίδι.**

Που, τώρα πια, σχεδόν κανείς δεν το αποδέχεται.

Για την οικονομική ενίσχυση του ΑΣΚΕ απευθυνθείτε στα μέλη του ΑΣΚΕ ή (επώνυμα ή ανώνυμα) στο λογαριασμό 040/608680-25 της Εθνικής Τράπεζας.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ Α., ΖΩΓΚΟΣ Μ., ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Ν., ΚΕΦΑΛΑΣ Η., ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν., ΝΤΟΥΣΚΑΣ Χ., ΣΤΕΝΟΣ Σ., ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ Κ., ΤΡΑΝΤΑΣ Θ. Αναπληρ. μέλη: ΖΟΥΤΗΣ Γ., ΜΙΣΤΕΛΟΓΛΟΥ Μ.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Τζώρτζ 12, 7ος όροφος, Πλατεία Κάνιγγος, τηλ. 3622315 - 3619887 (6-10 μ.μ.)